

[H. P. Jensen.]
nalbestyrelser, som gaar udenfor deres Kompetence, skal jeg ikke bestride — der kan jo altid findes noget, man kan kritisere. Men naar Ministeren sluttede sin Omtale af denne Paragraf med at sige, at der var visse Tilfælde, som det ærede Medlem var særdeles vel bekendt med, vil jeg dog for at undgaa Misforstaaelse i dette høje Ting tillade mig at gøre opmærksom paa, at der hermed ikke kan være sigtet til den By, jeg repræsenterer; det kunde man nærmest faa Indtryk af efter den højtærede Ministers Udtalelse.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede) udtalte før Ønsket om, at Handelsstandsorganisationer kunde blive repræsenteret i Havnebestyrelserne. Dertil vil jeg sige, at det bliver de som Regel. Det er ganske almindeligt, at man vælger to Medlemmer udenfor Byraadets Midte, og da disse to Medlemmer vælges efter Forholdstalsvalgmaaden, er det ret naturligt, at Handelsstandsforeningen bliver spurgt, om den ønsker at indstille nogen. Derfor er det, som sagt, almindeligt, at der sidder en eller anden Repræsentant for Købmandstanden eller for Rederstanden i Havnebestyrelsen. Jeg tror ikke, vi kan komme det nærmere, end det allerede er formuleret.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) sluttede sine Udtalelser med at henvise til Finland. Han talte om Forholdene i vore Nabolande og nævnte saa Finland, som om det var det nærmeste, og fortalte, at man der fuldstændig havde afskaffet Tilsynet med Kommunerne; men det var blevet den rene Ynkelihood, sagde det ærede Medlem. Ja, her som i alle Livets Forhold er det galt at gaa fra den ene Yderlighed til den anden. Derfor mener jeg ogsaa, at lige saa vel som man ikke kan gaa til helt at ophæve Tilsynet, men maa have nogen Forbindelse med Ministeriet, skal Ministeriet heller ikke gaa med til saa skarp en Lovgivning, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for. Jeg henstiller da til den højtærede Indenrigsminister, at han lader være med at gaa for vidt med Tilsynet, saa dette bliver til Skade for Samarbejdet.

Inger Gautier Schmit: I 1922 gennemførtes jo sammen med de øvrige kirkelige Love en Lov om Kirkers Bestyrelse, og deri blev den Bestemmelse indsat, at Repræsentanten for Bystyret skulde udgaa af Kirkestyrelsen. Dette Lovforslag har nu i § 20 taget den Bestemmelse op, at

Byraadet paa ny skal kunne indvælge en Repræsentant i Kirkestyrelsen, og disse to Lovparagraffer kommer derfor til at staa i Modstrid med hinanden. Den nye Bestemmelse i § 20 synes at have faaet ret stor Tilslutning her i Tinget, vel nok fordi man gennem Erfaringerne i Aarene siden 1922 kan paavise positivt, at de kirkelige Udgifter er steget i betydelig Grad. Men jeg vil dog paapege og bede taget under Overvejelse i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat om dette Lovforslag, om den stærkt stigende Udgift og den stigende Ligning til Kirkeskatten, som er en Følge af, at man har givet Menighedsraadene udvidet Bemyndigelse til at administrere deres egne Sager rundt omkring i Sognene, dog ikke skyldes, at de til en Begyndelse havde saa mange nye Ting, som de gerne vilde gennemføre, og som ikke var blevet gennemført i tidligere Tider, saa at man muligvis kunde tænke sig, at den stærke Stigning i Udgiften gennem disse Aar ikke vil fortsættes i samme Grad, men maaske snarere vil stilne af.

Den ærede sidste Taler mente, at det var heldigt, om Byraadet havde to Medlemmer i Kirkestyrelsen, for at de store Partier kunde være repræsenteret med deres forskellige Anskuelser. Dette vilde jeg finde meget uheldigt, idet jeg synes, at der ikke skulde blandes Partipolitik ind paa disse Omraader, men at Kirkestyrelsen skulde have som sin særlige Opgave at administrere de kirkelige Ting, og hvis Byraadet endelig skal have en Repræsentant deri, bør det udelukkende være med økonomiske Opgaver for Øje og netop ikke for at repræsentere de forskellige politiske Anskuelser overfor kirkelige Spørgsmaal.

Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for den Bestemmelse, der er indsat om, at Præsten fremdeles forbliver i Skolekommissionen. Mit Partis Ordfører har paa særdeles træffende Maade udtrykt vor Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg kan kun yderligere tilføje, at jeg glæder mig over, at Bestemmelsen er taget med i denne Lov om Kommunernes Styrelse, som forhaabentlig vil faa en lang Levetid ligesom den Lov, den nu skal afløse, idet det herved fastslaas, ogsaa naar man ser Sagen fra Kommunalbestyrelsernes Side, at det vil være rigtigt, at Præsten har Sæde i Skolekommissionen. Den ærede sidste Taler mente, at man udmærket godt kunde undvære Præsten i Skolekommissionen, idet Undervisningen ikke kræver denne Repræsentant. Jeg vil dog herimod sige, at saa længe Folkekirken har den Tilknytning til